

Kuytulardayım Yine

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 27 Temmuz 2017

Zor olup olmaması değil mevzu üstelik tüm gerekçesi sadece idame ettirmek bayat bir roman tadında, artık hangi özne isen özneliğini doya doya yaşamak adına.

Şunun şurasında kaç kişi kaldık?

Bir ben; bir Cemil Amca bir de Müzeyyen Teyze.Ha, bir de Murat Emmi'yi dahil ettik mi.

Şimdilerde tadı kalmadı hiçbir şeyin belli ki epriyen kumaşlarını hayatın ters yüz yapıyoruz. Biraz ondan biraz bundan... demelerin de canı cehenneme laf aramızda. Zor olduğunu bilmek kolaylaştırmıyor bilakis daha da zora sokuyor. Bazen pergeli saplamak istiyor insan: kâh bağdaş kurduğu yer minderine kâh köşe başına ittiğim o ayağı kırık iskemleye yaslanıp kala kalmak.

Zamansız sevmelerin vebali de ağırmiş hani hele ki yaşsızsa insan biraz da gözü yaşlı. Zamane gençleri, ne bilirler ki yine bizim zamanında yaşadıklarımızı?

Kâh yağ kuyrukları kâh ekmek kuyrukları. Şimdikilerin tuzu kuru hani.

Buldular mı bir sofraya yumuluyorlar sonra da vur patlasın çal oynasın.

İkram edecek bir şey de kalmadı hani lakin konu gönül sofrası ise, biter mi hiç? Belki deyip yarına ayırdıklarımız; asla deyip anında devşirdiğimiz hikâyeler hele ki gözü çapaklı sancılarımız yok mu?

Büyüme de zor zanaat mirim aslında çocuk kalmak vardı, diyenlere gıpta ile bakıyorum hele ki yatağımın altında sakladıklarım geliyor da aklıma. Neresinden baksan bir yetmişlik boyu geçmiş hayallerimin şimdi ile randevusu ve dışarıdaki bahçede sabah akşam çalışan çim makinesi. Sakın demeyin, ne alaka hele ki şu masaya oturup da yazmaya başladı mı insan gerisi çorap söküşü gibi geliyor bir de taze çim kokusu. İnsanın çıkıp da yalın ayak koşması geliyor.

Münir Ağabey geldi de aklıma: hani şu çatık kaşlı komşumuz. Çatık kaşlı filandı ama adamın hasıydı. Tüm ihtişamı ile girdi mi sokağa gelinlik kızlar dizilirdi sıra sıra pencerede. Görmezden gelse de bilirdi yakışıklılığı ile yarattığı hava akımını gerçi çok çok asık yüzlü idi ama iyi de bir dosttu.

Ne mi oldu? O da kayıp gitti ellerimizden. İş dönüşü kaldırımında otobüs beklerken ziyadesiyle yolcusu oldu ölüm otobüsünün. El frenleri boşalan koca otobüs, sen gel al adamı altına.

Off.

Sıkıcı imgelerle dolu bir gün/dü Şimdi gel de laf anlat millete.

Soykırım mağduru nice insan.

Yaş ve yas mađduru ne çok kelam.

DolduruŐa gelen vatandaŐ sonra da ayrımcılıkla suçlanan bunca siyasi parti ve lideri.

Geçelim efendim: siyaseti geçelim.

Ekonomiyi de geçelim.

E, ne kaldı geride?

Ha, evet: aşk meŐk. İyi de kim artık adam gibi seviyor da tasası bize düŐtü?

Al, işte kapı çaldı. Garanti evin küçük beyi arz-ı endam etti. Demek oluyor ki; bu günkü mesaim yeni başlayacak.

Ben kim miyim?

Yoksa ben ne miyim de demeli idim?

Boş verin: Ha nesne ha canlı.

Ha aşk ha sitem.

Kurguların da canı cehenneme.

Zaten telaffuz edecek bir şey de kalmadı.

Ben boş bir koltuğum: Sahibim terk etti edeli, gelen gidenin olmadığı ve sadece poposunu büyüten EŞref Efendinin, sidikli donuyla oturup parmaklarının arasını karıŐtırıp, kimsenin kimseye rahmet okumadığı... Ha, unutmadan: bu ev çok kalabalıktı bir zamanlar.

Bir teyzemiz vardı ki hem de Ermeni asıllı bir aile ve birer Türkiye aŐığı ve Türk dostu ve yine bu teyzemizin üç kardeşi.

Önce büyük teyzemiz kaydı gitti. Sonra küçük teyze.

Şimdilerde hasta yatağında yatan ortanca teyzemiz ve onun erkek kardeşi.

Gelip giden eksik olmazdı. Ya şimdi?

Bakıcımız hanımı es geçmeyelim hani. Arada sırada gecenin körü, herkes uykudayken, yine dolaptan aşırıldığı konyağı lıkır lıkır içen ve çakır keyif olmasına ihtimal vermeyip son bir günü uyuyarak geçiren. Sonra da dolan sondanın ahenksiz sesi ve gürültüye pabuç bırakmayan alt komşu.

Eşref Efendi, bizim emektar apartman görevlimiz gerçi nerede görülmüş apartmanı baştan ayağa temizlediği lakin öylesine temiz bir kalbi var ki: Sanırsın ki dünyayı badana ediyor mübarek. Bir de ayakları kokmasa.

Evin küçük beyi dediğime bakmayın. Aslında yan komşunun üç numaralı sıpası. Delişmen olmasa da az hınzır değil hani.

Uykuda geride kalanlar. Benden geride kalan ise üç beş saçak ve bolca toz.

Sahi, biz mi eskidik yoksa insanlık mı eksildi?

Öyle ya, dili olsa da konuşsa şu evin duvarları gerçi artık konuşulanlar herkese pek bir ilginç geliyor ya hele ki komşu komşunun külüne değil de dedikodusuna muhtaç iken.

Az sonra ayılır hanımı evin-pardon bakıcısı.

Neden mi ismi yok onların?

Hiç yaşamamış güzel insanların ismi olsa ne yazar ya da yaşadığını iddia eden bunca defolu insan yaşamasa ne yazar?

Kuytulardayım yine belki de hep kuytulardayım tıpkı uykuda olan vicdanlar gibi.